

Naar de dierentuin

‘Ik heb zo’n zin in de dierentuin!’ zegt Sofie als ze samen met papa en mama naar de kassa loopt.

‘Gaan we als eerste naar de aapjes, pap? Die vind ik altijd zo grappig.’

‘We zien wel,’ zegt papa. Mama koopt de kaartjes. Sofie kijkt wat rond. Er lopen een paar mensen met een groot spandoek langs het hek.

‘ALLE DIERENTUINEN MOETEN VERBODEN WORDEN!’ staat er met koeienletters op. Eén van de demonstranten ziet Sofie naar het spandoek kijken en komt op haar af.

‘Ha meisje. Wist jij dat dierentuinen eigenlijk heel gemeen zijn? De arme dieren zitten hier hun hele leven in een kooi opgesloten, in plaats dat ze fijn in het wild kunnen leven.’

Sofie kijkt vragend naar papa. ‘Zeg niet zulke domme dingen tegen kleine kinderen,’ zegt papa een beetje boos tegen de man terwijl hij Sofie bij de hand pakt. ‘Kom, we gaan naar binnen.’

Maar als ze langs de kooien met allerlei soorten dieren lopen, moet Sofie toch steeds denken aan wat die man zei. Heeft hij eigenlijk niet een beetje gelijk? Ze kijkt naar een wilde kat, die rusteloos langs de spijlen van zijn kooi loopt. Dat arme dier...

Papa schudt aan haar schouder. ‘Hé Sofie, vind je het niet leuk hier? Je kijkt zo ernstig.’

Ze haalt haar schouders op en wijst naar de wilde kat. ‘Eigenlijk vind ik het best zielig dat hij hier de hele dag zit opgesloten.’

Papa kijkt haar even aan. ‘Je denkt aan wat die man zei, zeker?’

Sofie knikt.

Papa trekt haar naar een bankje en gaat zitten. ‘Kijk, Sofie, aan de ene kant heeft die man wel een beetje gelijk. Het is voor veel dieren natuurlijk niet echt leuk om altijd maar in een kooi te zitten.

Maar weet je, dierentuinen doen ook heel veel goede dingen. Ze zorgen er bijvoorbeeld ook voor dat dieren die bijna zijn uitgestorven, weer kleintjes krijgen. En als die kleintjes groot zijn, brengen ze hen weer naar waar ze horen; een oerwoud, een woestijn, een oceaan. En die dieren kunnen dan in het wild weer kleintjes krijgen, zodat er het weer steeds meer worden.’

‘Dat vind ik wel goed van ze,’ zegt Sofie.

‘En op sommige dieren is zo erg gejaagd, dat er in het wild geen één meer van is overgebleven. Het zijn de dierentuinen die ervoor gezorgd hebben dat ze niet helemaal zijn uitgestorven.’

Sofie knikt.

‘Kun jij zelf ook nog iets goeds aan een dierentuin bedenken?’ vraagt papa.

‘Eh...zonder de dierentuin zou ik heel veel dieren nooit in het echt hebben kunnen zien?’

‘Heel goed!’ lacht papa. Sofie springt van het bankje. ‘Bedankt pap. Nu kan ik weer echt genieten van de dierentuin. Zullen we nu naar de aapjes gaan?’

Papa geeft mama stiekem een knipoog, maar Sofie ziet het wel.

Eeuwoud Koolmees